

بازبینی و بررسی اثر تزریق گاز بر خواص سیالات یکی از مخازن گازمیعانی جنوب غرب ایران

علیرضا حامد^۱

Engalirezahamed2@gmail.com

^۱ دانشجوی دوره کارشناسی رشته مهندسی نفت و دبیر انجمن علمی دانشجویی نفت دانشگاه آزاد اسلامی واحد فیروز آباد

چکیده

مخازن گازمیعانی در تقسیم بندی انواع مخازن در حد فاصل بین مخازن نفت فرار و مخازن گاز تر قرار میگیرند یا به عبارت دیگر دمای مخزن بین دمای بحرانی و حداکثر دمای دوفازی قرار میگیرد. آنچه که باعث تغییرات شدید در عملکرد مخازن گازمیعانی به محض رسیدن فشار به فشار نقطه شبنم میگردد، تغییر سیال مخزن از حالت تک فازی گاز به حالت دوفازی گاز-میعانات میباشد. در این نوع مخازن بهره دهی چاه های تولیدی به واسطه افزایش تجمع میعانات گازی در نواحی اطراف چاه با افت فشار به زیر نقطه شبنم، کاهش خواهد یافت. روشهای متعددی به منظور رفع این مشکل و افزایش بهره دهی چاه های گازی میعان معکوس بکار برده شده است. که از مهمترین روشها، تزریق گاز به منظور جلوگیری از تشکیل میعانات گازی درون مخزن و بازیافت میعانات گازی تشکیل شده در مخزن کاربرد فراوانی دارد. در این تحقیق برای بررسی دقیق رفتار سیال یکی از مخازن گاز میعانی جنوب ایران، ابتدا سیال مخزن توسط نرم افزار WINPROP از یکجای CMG شبیه سازی گشته، پنج نمونه گاز نیتروژن (N₂)، گاز دی اکسید کربن (CO₂) و ترکیب های متفاوت از گازهای نیتروژن و دی اکسید کربن به مخزن تزریق شده و سپس پارامترهای مختلف مربوط به مخزن یعنی ترکیب مخزن، میزان گاز تولیدی، میزان مایع تجمعی، ویسکوزیته و ضریب تراکم پذیری مخزن تحت سناریوهای مختلف مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج شبیه سازی برای گازهای مختلف متفاوت بوده اما آنچه که در همه آنها مشترک است این است که تزریق گازهای مختلف باعث کاهش مقدار مایع تجمعی خواهد شد. اگرچه نتایج این تحقیق نشان داده که هرچه درصد گاز دی اکسید کربن در مخلوط گاز تزریقی بیشتر باشد میزان مایع تجمعی بیشتر کاهش می یابد و نیتروژن بیشترین اثر را در افزایش نقطه شبنم دارد و نیز موجب افزایش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف کم از حالت ایده آل میشود اما برای انتخاب بهترین مکانیسم تزریقی بایستی عواملی همچون دبی تولید، در دسترس بودن گاز تزریقی، هزینه های اجرایی و اقتصادی طرح مد نظر قرار گیرد.

کلمات کلیدی: تزریق گاز، میعان معکوس، تجمع میعانات، نقطه شبنم، افزایش تولید

۱- مقدمه

در مخازن گاز میعانی در اثر کاهش فشار مخزن به زیر نقطه شبنم قسمتی از هیدروکربنهای سنگین مخزن از فاز گاز به فاز مایع، تغییر فاز میدهند که در اصطلاح به آنها میعانات گازی اطلاق میشود. جهت جلوگیری از تولید میعانات در مخزن بایستی همواره فشار مخزن را در بالای نقطه شبنم نگاه داریم. از جمله روشهای کاربردی و مهم در تحقق این امر تزریق گاز به مخزن میباشد.

تزریق گازهای مختلف، از جمله نیتروژن و دی اکسید کربن به مخازن گاز میعانی به منظور جلوگیری از تشکیل میعانات گازی درون مخزن و همینطور بازیافت میعانات گازی تشکیل شده در مخزن کاربرد فراوانی دارند. در این مقاله نمونه هایی از تزریق این گازها به یکی از مخازن گاز میعانی جنوب غرب ایران جهت بررسی تاثیر تزریق گاز بر خواص سیالات به منظور افزایش برداشت گاز و میعانات گازی بررسی میشود. مخزن مورد مطالعه با توجه به دما، فشار و ترکیب اجزاء شرایط مخزن گاز میعانی را دارا میباشد. بنابراین تشکیل میعانات گازی در اطراف دهانه چاه احتمال می رود. در این راستا پیش بینی رفتار مخزن، در سناریوهای متفاوت بررسی شده است (تولید طبیعی، تزریق گازی، تزریق گاز نیتروژن خالص، تزریق گاز نیتروژن خالص و مخلوط های متفاوت از گازهای دی اکسید کربن و نیتروژن). در این پژوهش سیال مخزن مورد نظر توسط نرم افزار winprop از پکیج CMG مورد شبیه سازی قرار داده و سپس اثر تزریق گاز با سناریوهای ذکر شده را بر پارامترهای ترکیب سیال مخزن، میزان گاز تولیدی، مقدار میعانات انباشتی، نمودار فازی، ضریب تراکم پذیری، ویسکوزیته گاز و مایع مورد مطالعه قرار داده ایم.

۲- مطالعه مخزن مورد نظر و تطابق اطلاعات مورد نیاز

۲-۱- خواص سیال مخزن مورد مطالعه و مدل سازی آن

اطلاعات مربوط به خواص سیال که مورد نیاز شبیه سازی است بر اساس داده ها و آزمایشهای PVT تهیه میشوند. در شرایط اولیه، فشار مخزن ۴۲۰۰ PSIG، فشار نقطه شبنم ۴۰۵۶ PSIG و دمای مخزن ۱۸۰ °F است. سیال مخزن دارای ۱۱ جزء و C7+ با درصد مولی ۳،۱، وزن مولکولی ۱۳۲g/mol و وزن مخصوص ۰،۷۷۴ میباشد. معادله حالت با داده های آزمایشگاهی مربوط به آزمایش تخلیه در حجم ثابت و همچنین آزمایش انبساط در ترکیب ثابت مطابقت داده شد. این کار بوسیله نرم افزار WINPROP انجام گرفته و خصوصیات رفتار سیال مخزن با معادله حالت پنگ رابینسون اصلاح گردید و با دقت قابل قبولی مدلسازی شد. در این مدلسازی، برای دست آوردن تطابق مناسب بین نتایج آزمایشگاهی و محاسباتی از پارامترهایی نظیر، پارامتر بدون بعد omegaB، ضریب بی مرکزی، توان جذب دودویی، دمای بحرانی و فشار بحرانی استفاده شده است. ترکیب سیال مخزن گاز میعانی مورد مطالعه در جدول (۱) مشخص شده است. [۱ و ۲]

جدول ۱. ترکیب سیال مخزن میعانی مورد مطالعه

Component	Mole fraction
CO2	0.0244
N2	0.0008
C1	0.821
C2	0.0578
C3	0.0287
IC4	0.0056
NC4	0.0123
IC5	0.0052
NC5	0.006

FC6	0.0072
C7+	0.031

۲-۲ آنالیز و کنترل کیفیت اعتبار داده ها و اطلاعات آزمایشگاهی

آزمایشاتی که بر روی نمونه های گرفته شده از سیال مخزن گازمیعانی مورد مطالعه انجام گرفته آزمایش CVD و CCE میباشند. این آزمایشات معمولاً مقداری خطادارند بنابراین لازم است قبل از وارد نمودن نتایج این آزمایشات به نرم افزار، کیفیت و اعتبار آنها بررسی و کنترل شود. بدین منظور پس از جمع آوری اطلاعات PVT، نمودارهای مختلف از قبیل حجم نسبی مایعات، Z، Bg و گرانی گاز بر حسب فشار رسم کردند سپس بی قاعدگی و ایرادات این نمودارها تصحیح و یا حذف کردند اکنون اطلاعات خالص و صحیح میباشند. نتایج آزمایشات انبساط در ترکیب ثابت و تخلیه در حجم ثابت انجام گرفته بر روی سیال مخزن در جدول (۲) و (۳) مشخص شده است.

جدول ۲. نتایج تست CCE

relative pressure (psia)	relative pressure (psia)	relative pressure (psia)	relative pressure (psia)
1.038	3847.67	0.8125	6014.67
1.0679	3702.67	0.8452	5514.67
1.1077	3527.67	0.8856	5014.67
1.1677	3301.67	0.9378	4514.67
1.2478	3057.67	0.9506	4414.67
1.348	2812.67	0.9638	4314.67
1.4685	2577.67	0.978	4214.67
1.6714	2267.67	0.9925	4114.67
1.9737	1936.67	1	4070.67
2.4579	1581.67	1.003	4051.67
3.4442	1162.67	1.006	4031.67
4.4317	922.67	1.0089	4013.67
		1.0181	3959.67

جدول ۳. نتایج تست CVD

Pressure	Gas	Liquid	gas Z
4070.67	0	-	۰.۸۹۳
4014.67	-	0.1	-
3914.67	-	0.3	-
3714.67	-	0.6	-
3414.67	11.911	1.3	0.852
2614.67	30.766	3.4	0.836
1814.67	52.054	4.6	0.858
1214.67	68.406	4.7	0.893
714.67	81.205	4.4	0.932

۲-۳ شکستن و گروه بندی اجزاء (Lumping & Splitting)

از جمله اولین تجزیه تحلیل هایی که باید بر روی مدل سیال جهت انجام مراحل بعدی انجام پذیرد بحث مربوط به Splitting و Lumping می باشد. با توجه به اینکه تعداد اجزاء بدست آمده و نوع آنها بعد از انجام فرآیند Splitting، بر روی تطابق خواص سیال تاثیر فراوانی دارد لذا برای موارد مختلف Lumping، Splitting باید تطابق خواص سیال نیز در نظر گرفته شود تا در صورت تطابق مطلوب بتوان مدل اجزاء حاصله را به عنوان مدل سیال در مراحل بعدی استفاده کرد. برای مدل سازی سیال مخزن، معمولا اجزاء سنگین به تعداد زیادی اجزاء (تا C30+) شکسته (split) میشوند و سپس در مرحله بعد اجزاء به تعداد کوچکتری از شبه اجزاء مجتمع (lump) خواهند شد. دلیل اصلی گروه بندی کاهش زمان محاسبه و شبیه سازی ترکیب می باشد. در این پروژه طی دو مرحله فرآیند Splitting، Lumping صورت گرفت در مرحله اول فرض کردیم که جزء مثبت (C7+) به هیچ جزئی شکسته نشود و به همین صورت در محاسبات وارد شود. در مرحله دوم جزء مثبت به چهار جزء دیگر شکسته شود در هر دو حالت فرآیند تیون معادله حالت (تطابق خواص سیال) انجام گرفت که تنها در حالت دوم و زمانی که جزء مثبت به چهار قسمت شکسته می شود تطابق خوبی از خواص سیال شاهد بودیم. جزء سنگین (C7+) باروش spliting شکسته شده و سپس گروه بندی اجزاء انجام گرفت. نتایج عملیات شکستن و گروه بندی اجزای سیال گازمیعانی مورد مطالعه در جدول (۴) مشخص شده است.

جدول ۴. گروه بندی اجزاء سیال مخزن

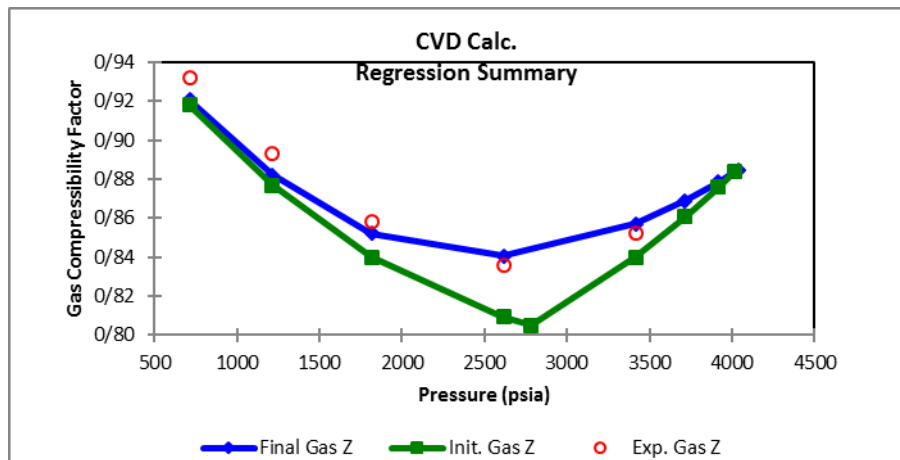
Component	Co2	N2	C1	C2	C3	lc4	Nc4	lc5	Nc5	Fc6	C07-c08	C09-c010	C11	C12 +
Mole fraction	0.0244	0.0008	0.821	0.0578	0.0287	0.0056	0.0123	0.0052	0.0006	0.0072	0.0176	0.0076	0.0020	0.0038

۲-۴ تطابق خواص سیال مخزن با شواهد آزمایشگاهی از طریق رگراسیون (TUNING)

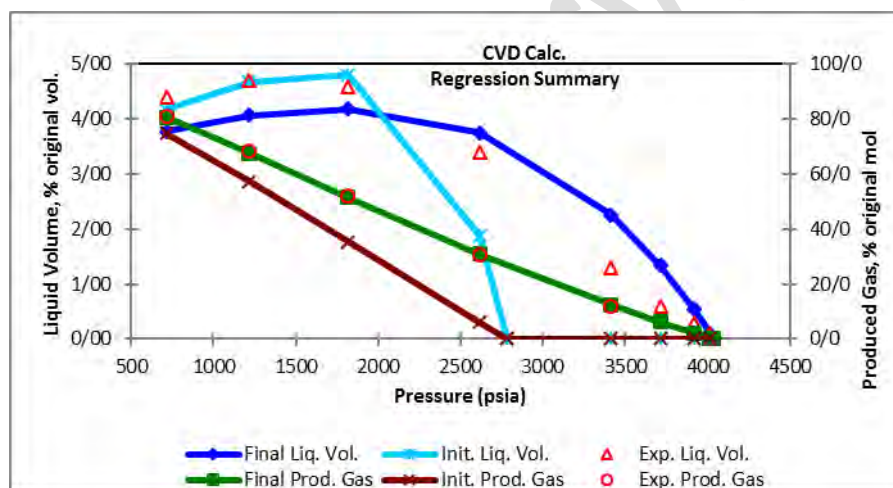
معادلات حالت، اساس و پایه تعیین خصوصیات سیال در شبیه سازی میباشند. از داده های اندازه گیری شده سیال مخزن در آزمایشهای PVT جهت تعیین ثابت های معادله حالت استفاده میشود. به این منظور با تطابق خصوصیات سیال مخزن با شواهد آزمایشگاهی، از معادله حالت تطابق گرفته شده جهت شبیه سازی سیال مخزن استفاده میشود که از مهمترین فرآیند های بررسی خواص سیال می باشد. در این پروژه بر اساس دو مدل خواص سیال بدست آمده از Lumping و Splitting دوبار فرآیند رگراسیون اعمال شد. در حالت اول جزء مثبت (C7+) به هیچ جزئی شکسته نمی شود و به همین صورت در محاسبات وارد شود. از خواص جزء مثبت (دمای بحرانی، فشار بحرانی، ضریب بی مرکزی، ω_B و ضریب اثر متقابل بین ترکیبات) توان جذب دودویی)) به عنوان پارامترهای رگراسیون مورد استفاده قرار گرفتند. شکلهای (۱) تا (۳) نتایج حاصل از رگراسیون را برای این مدل نشان می دهد. همچنین فشار اشباع در ۱۸۰ درجه فارنهایت ۴۰۳۶ محاسبه شد که حدود ۳۴ پام اختلاف دارد که نسبتا زیاد است. در حالت دوم جزء مثبت به چهار جزء شکسته می شود و خواص اجزاء شکسته (دمای بحرانی، فشار بحرانی، ضریب بی مرکزی، ω_B و توان جذب دودویی) به عنوان پارامترهای رگراسیون مورد استفاده قرار گرفتند. شکلهای (۴) تا (۶) نتایج حاصل از رگراسیون را برای این مدل نشان می دهد. همچنین فشار اشباع در ۱۸۰ درجه فارنهایت ۴۰۶۸ پام محاسبه شد که حدود ۲ پام اختلاف دارد. معادله حالت پنگ رابینسون، به دلیل سادگی و کارایی خوبی که در پیشگویی رفتار سیستم های گاز دارد جهت مدل سازی این مخزن مورد استفاده قرار گرفته شد. و نیز در این بررسی از نتایج آزمایشهای CCE و CVD به عنوان نتایج مشاهده ای جهت انجام رگراسیون استفاده شد. با توجه به نتایج مشخص شده در

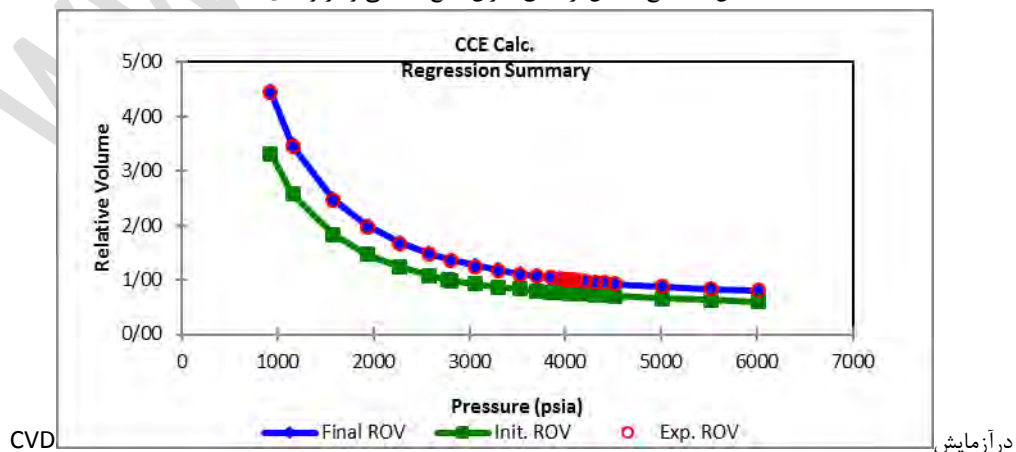
شکل های زیر مدل دوم به دلیل تطابق مطلوبی که از رگرسیون معادله حالت حاصل شد به عنوان مدل مرجع جهت انجام ادامه کار انتخاب می شود.

شکل ۱. نتایج حاصل از تطابق ضریب تراکم پذیری همدمای گاز در آزمایش CVD

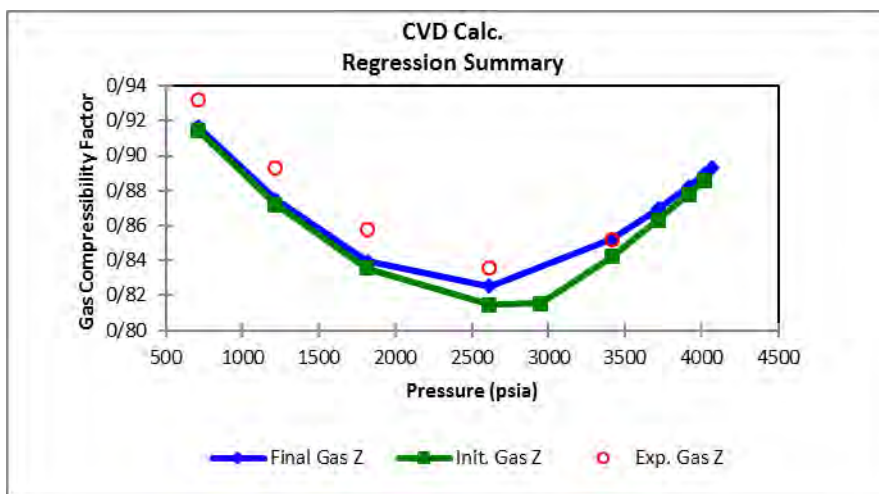

شکل ۲. نتایج حاصل از تطابق میزان مایع تجمعی و گاز تولیدی در آزمایش

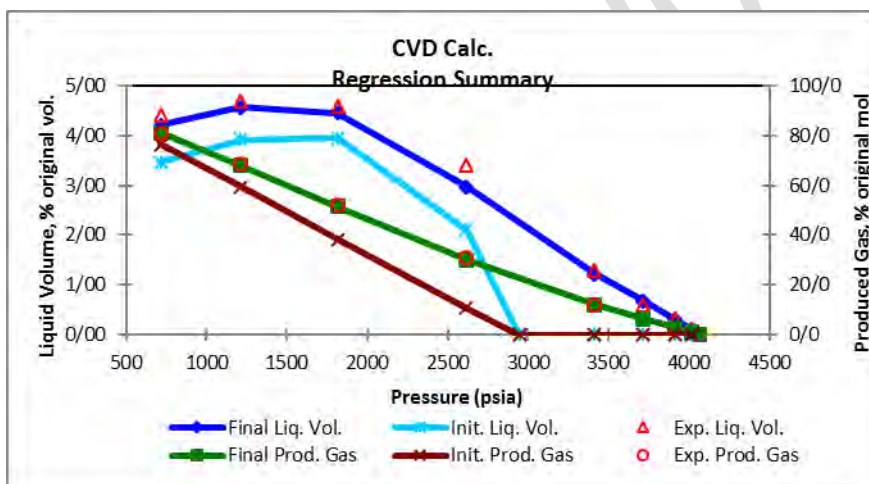

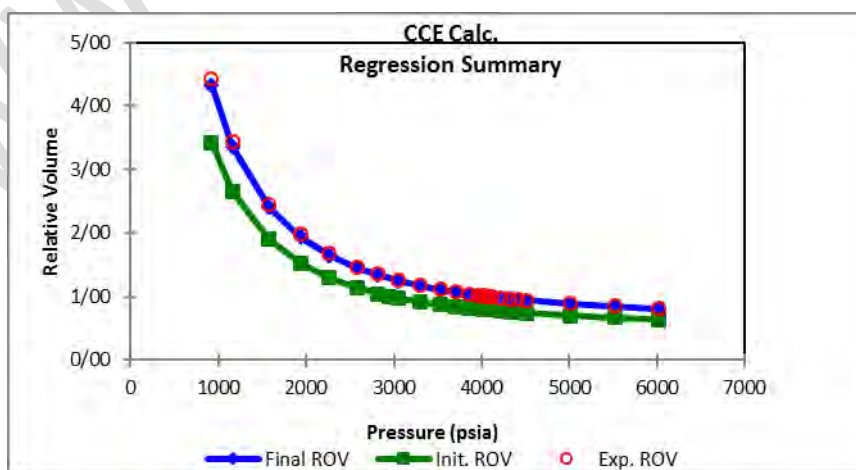
شکل ۳. نتایج حاصل از تطابق حجم نسبی در آزمایش CCE

شکل ۴. نتایج حاصل از تطابق ضریب تراکم پذیری همدمای گاز در آزمایش CVD

شکل ۵. نتایج حاصل از تطابق میزان مایع تجمعی و گاز تولیدی در آزمایش CVD

شکل ۶. نتایج حاصل از تطابق حجم نسبی در آزمایش CCE

۳-انواع روش تزریق

برای پیشگویی و آنالیز سناریوهای مختلف در مخزن، سناریوهای مورداستفاده در این شبیه سازی در زیر بیان شده اند:

۱- تزریق گاز دی اکسید کربن خالص

۲- تزریق گاز نیتروژن خالص

۳- تزریق مخلوط نیتروژن و دی اکسید کربن با ترکیب های مختلف. [۳ و ۴ و ۵]

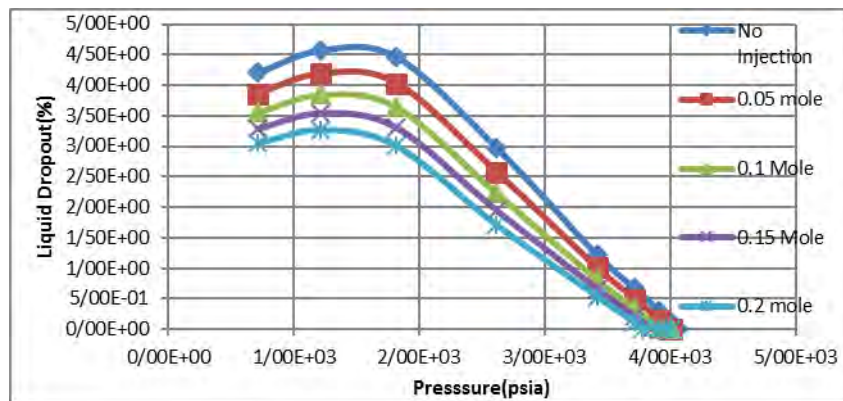
۳-۱ تزریق گاز CO₂

در این سناریو گاز دی اکسید کربن بصورت خالص با مقدار مولهای مختلف به سیستم گاز میعانی مورد مطالعه تزریق می شود. درصد مولی اجزاء بعد از تزریق گاز دی اکسید کربن برای مولهای مختلف در جدول (۵) مشخص شده است. همانگونه که در این جدول مشخص شده است با افزایش مول تزریقی گاز دی اکسید کربن درصد جزء دی اکسید کربن افزایش یافته و درصد دیگر اجزاء کاهش می یابد.

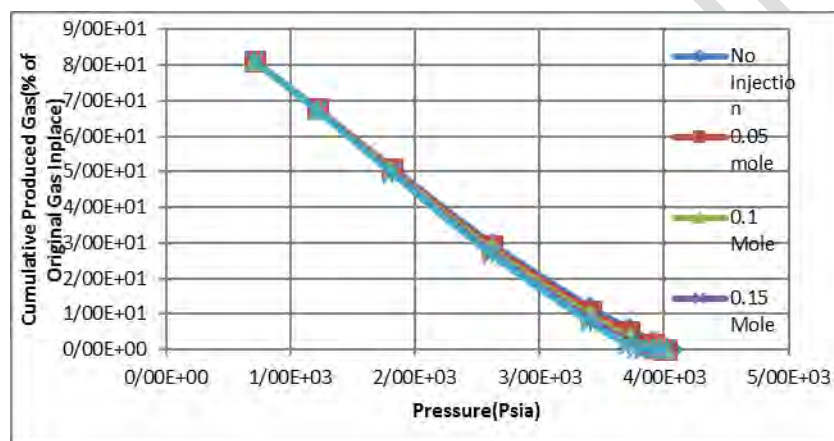
جدول ۵. تغییرات ترکیب اجزاء سیال با تزریق مولهای مختلف گاز CO₂

Component	0 mole CO ₂	0.05 mole CO ₂	0.1 mole CO ₂	0.15 mole CO ₂	0.2 mole CO ₂
CO ₂	0.0244	0.070857143	0.113090909	0.151652174	0.187
N ₂	0.0008	0.000761905	0.000727273	0.000695652	0.000666667
C ₁	0.821	0.781904762	0.746363636	0.713913043	0.684166667
C ₂	0.0578	0.055047619	0.052545455	0.05026087	0.048166667
C ₃	0.0287	0.027333333	0.026090909	0.024956522	0.023916667
IC ₄	0.0056	0.005333333	0.005090909	0.004869565	0.004666667
NC ₄	0.0123	0.011714286	0.011181818	0.010695652	0.01025
IC ₅	0.0052	0.004952381	0.004727273	0.004521739	0.004333333
NC ₅	0.006	0.005714286	0.005454545	0.005217391	0.005
FC ₆	0.0072	0.006857143	0.006545455	0.00626087	0.006
C _{07-C₀₈}	0.017641828	0.016801741	0.016038025	0.01534072	0.014701523
C _{09-C₁₀}	0.007602019	0.007240018	0.006910926	0.006610451	0.006335015
C ₁₁	0.001977605	0.001883433	0.001797822	0.001719656	0.001648004
C ₁₂₊	0.003778549	0.003598618	0.003435044	0.003285695	0.003148791

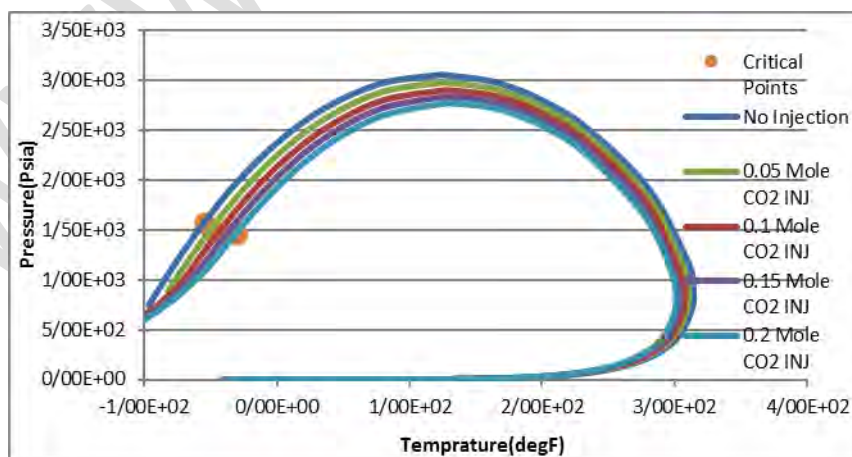
نتایج حاصل از این مدل در شکل های (۷) تا (۱۳) مشخص شده است. شکل (۷) حجم مایع تجمعی را نشان می دهد. همانگونه که مشخص است با افزایش مول تزریقی گاز دی اکسید کربن سطح زیر منحنی کاهش پیدا می کند. به عبارتی افزایش گاز دی اکسید کربن باعث کاهش مقدار مایع تجمعی خواهد شد. بنابراین برای جلوگیری از تشکیل میعانات گازی در شرایط مخزن تزریق گاز دی اکسید کربن می تواند گزینه مناسبی باشد. شکل (۸) میزان گاز خروجی را برای مولهای تزریقی مختلف نمایش می دهد. با افزایش مقدار مولی CO₂ میزان گاز خروجی کاهش می یابد. شکل (۹) دیاگرام فازی سیال مورد نظر را به ازای مقادیر مولی مختلف گاز دی اکسید کربن نمایش می دهد. افزایش گاز دی اکسید کربن باعث کوچکتر شدن ناحیه دوفازی و کاهش نقطه فشار شبنم می شود. این مورد بخاطر سنگینتر شدن سیال بوده و در نتیجه ناحیه دوفازی کاهش می یابد. افزایش مول تزریقی گاز CO₂ موجب کاهش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف بیشتر از حالت گاز ایده ال شده و همچنین باعث افزایش مقدار ویسکوزیته مایع و گاز در فشار های مختلف می شود. (شکل های (۱۰) تا (۱۳))

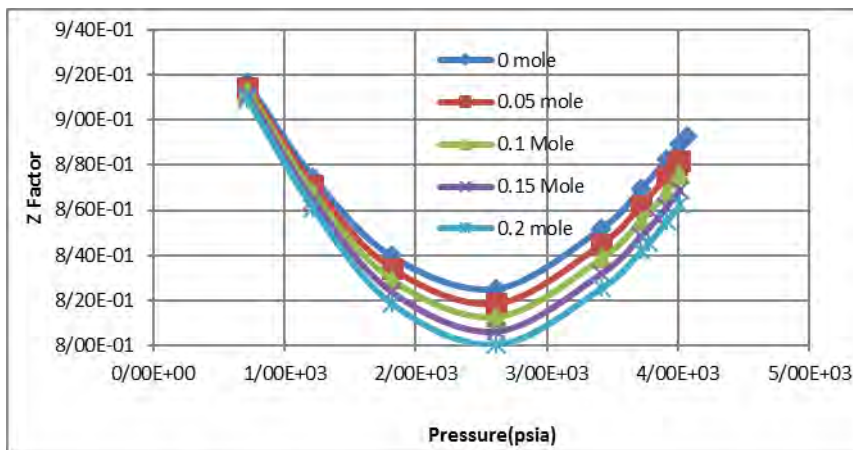
شکل ۸. تغییرات میزان مایع تجمعی باتغییرمول تزریقی گاز CO2

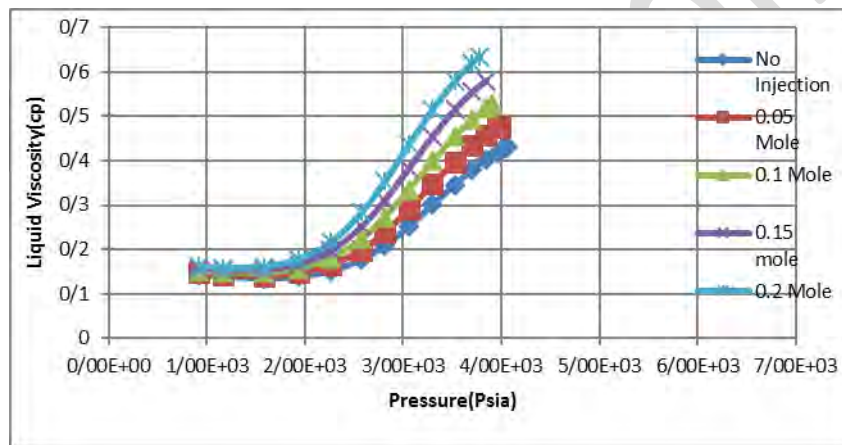
شکل ۹. تغییرات میزان گاز تولیدی باتغییرمول تزریقی گاز CO2

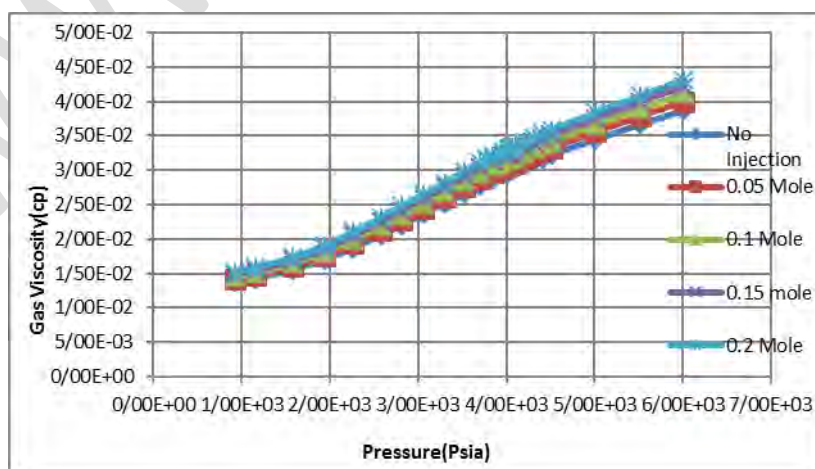
شکل ۱۰. تاثیرتغییرمول تزریقی گاز CO2 بر روی نمودار فازی

شکل ۱۱. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز CO2 بر روی ضریب تراکم پذیری همدمای گاز

شکل ۱۲. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز CO2 بر روی ویسکوزیته مایع

شکل ۱۳. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز CO2 بر روی ویسکوزیته گاز

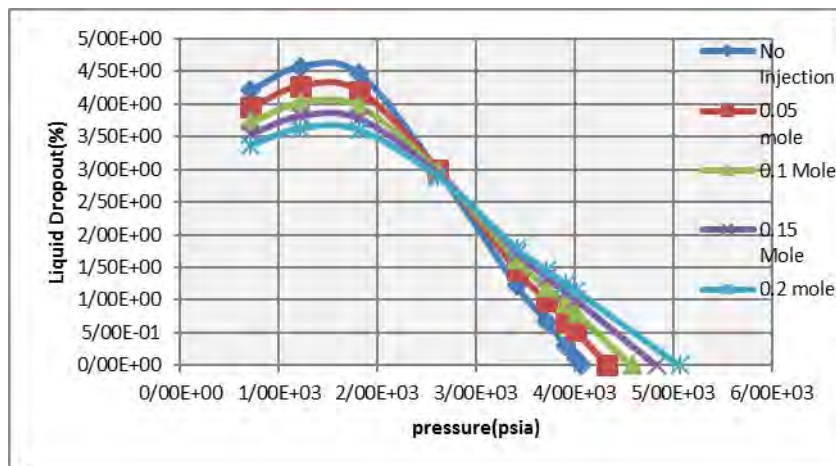

۲-۳ تزریق گاز N₂

در این سناریو گاز نیتروژن بصورت خالص با مقدار مولهای مختلف به سیستم گاز میعانی مورد مطالعه تزریق می شود. درصد مولی اجزاء بعد از تزریق گاز نیتروژن برای مولهای مختلف در جدول (۴-۶) مشخص شده است. همانگونه که در این جدول مشخص شده است با افزایش مول تزریقی گاز نیتروژن درصد جزء نیتروژن افزایش یافته و درصد دیگر اجزاء کاهش می یابد. جدول ۶. تغییرات ترکیب اجزاء سیال با تزریق مولهای مختلف گاز N₂

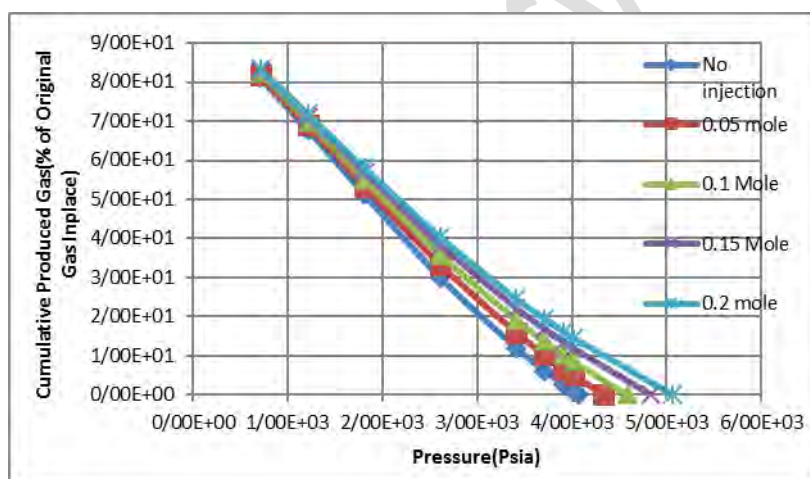
component	0 mole N ₂	0.05 mole N ₂	0.1 mole N ₂	0.15 mole N ₂	0.2 mole N ₂
CO ₂	0.0244	0.023238095	0.022181818	0.021217391	0.020333333
N ₂	0.0008	0.048380952	0.091636364	0.131130435	0.167333333
C ₁	0.821	0.781904762	0.746363636	0.713913043	0.684166667
C ₂	0.0578	0.055047619	0.052545455	0.05026087	0.048166667
C ₃	0.0287	0.027333333	0.026090909	0.024956522	0.023916667
IC ₄	0.0056	0.005333333	0.005090909	0.004869565	0.004666667
NC ₄	0.0123	0.011714286	0.011181818	0.010695652	0.01025
IC ₅	0.0052	0.004952381	0.004727273	0.004521739	0.004333333
NC ₅	0.006	0.005714286	0.005454545	0.005217391	0.005
FC ₆	0.0072	0.006857143	0.006545455	0.00626087	0.006
C _{07-C₀₈}	0.017641828	0.016801741	0.016038025	0.01534072	0.014701523
C _{09-C₁₀}	0.007602019	0.007240018	0.006910926	0.006610451	0.006335015
C ₁₁	0.001977605	0.001883433	0.001797822	0.001719656	0.001648004
C ₁₂₊	0.003778549	0.003598618	0.003435044	0.003285695	0.003148791

در شکل (۱۴) با افزایش تزریق گاز نیتروژن در فشارهای بالا مقدار مایع تجمعی افزایش و در فشارهای پایین کاهش می یابد. این امر به این دلیل است که افزایش گاز نیتروژن باعث افزایش نقطه شبنم می شود و این به مفهوم زود تر رسیدن شرایط مخزن به نقطه دو فازی و تشکیل میعانات گازی می باشد. همچنین با افزایش مول تزریقی نیتروژن تشکیل مایع زودتر آغاز شده و روند کاهشی آن نیز زودتر شروع می شود. در شکل (۱۵) با افزایش مقدار مولی N₂ میزان گاز خروجی افزایش می یابد. در شکل (۱۶) گاز نیتروژن باعث بزرگتر شدن ناحیه دو فازی و افزایش نقطه فشار شبنم می شود. این مورد بخاطر سبکتر شدن سیال می باشد.

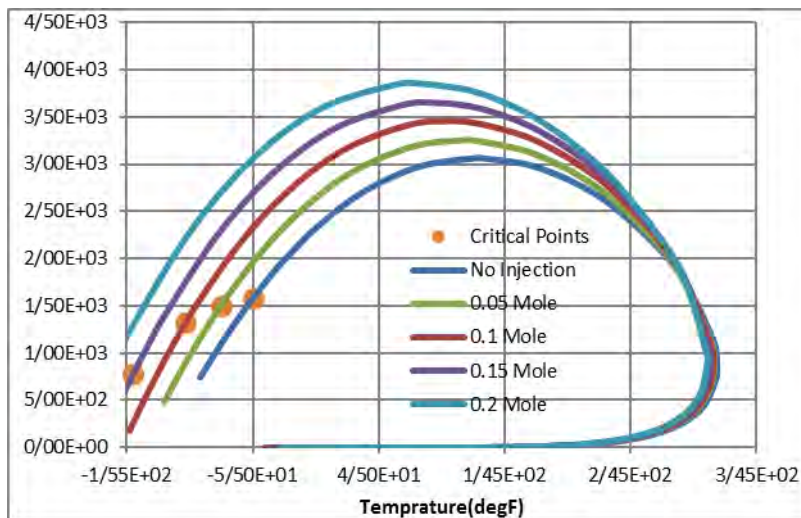

شکل ۱۴. تغییرات میزان مایع تجمعی باتغییرمول تزریقی گاز N2

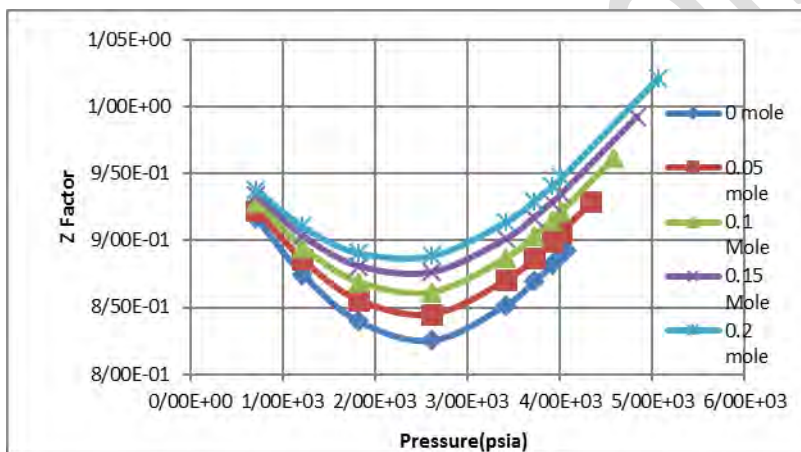
افزایش مول تزریقی گاز N2 موجب افزایش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف کمتر از حالت گاز ایده ال می شود. همچنین افزایش مول تزریقی گاز N2 تاثیر چندانی بر روی مقدار ویسکوزیته مایع و گاز در فشار های مختلف نمی گذارد.

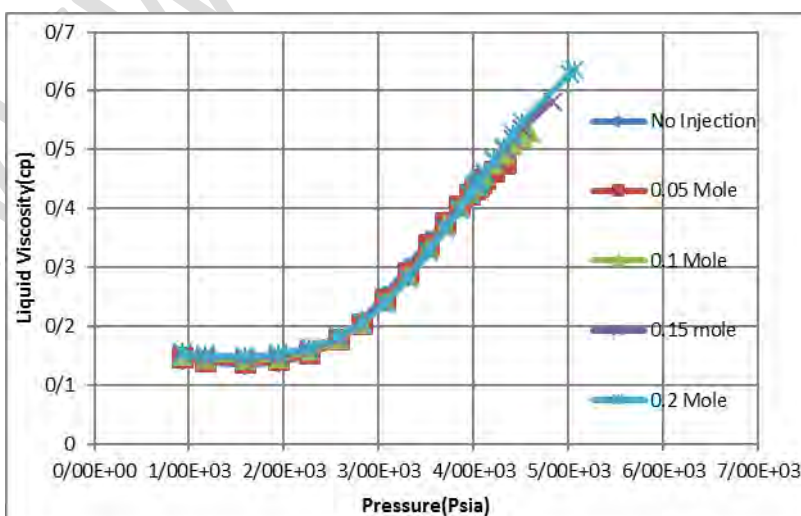
شکل ۱۵. تغییرات میزان گاز تولیدی باتغییرمول تزریقی گاز N2

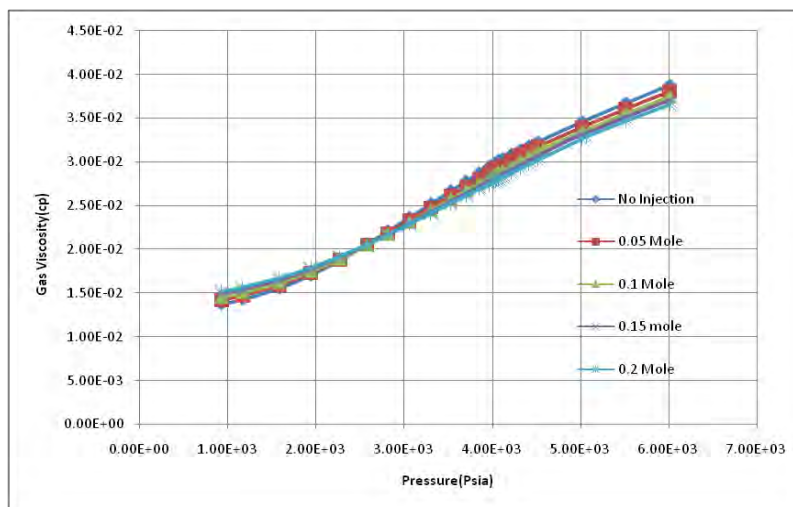
شکل ۱۶. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز N2 بر روی نمودار فازی

شکل ۱۷. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز N2 بر روی ضریب تراکم پذیری همدمای گاز

شکل ۱۸. تاثیر تغییرمول تزریقی گاز N2 بر روی ویسکوزیته مایع

شکل ۱۹. تاثیر تغییر مول تزریقی گاز N2 بر روی ویسکوزیته گاز

۳-۳ تزریق مخلوط گازهای نیتروژن و دی اکسید کربن

۱- تزریق ۵۰ درصد N2 با ۵۰ درصد CO2

۲- تزریق ۶۰ درصد N2 با ۴۰ درصد CO2

۳- تزریق ۴۰ درصد N2 با ۶۰ درصد CO2

در زیر نتایج مربوط به هر سناریو تشریح خواهد شد.

۳-۳-۱ تزریق ۵۰ درصد N2 با ۵۰ درصد CO2

درصد مولی اجزاء بعد از تزریق مخلوط گازی برای مولهای مختلف در جدول (۷) مشخص شده است. همانگونه که در این جدول مشخص شده است با افزایش مول تزریقی مخلوط گازی درصد اجزاء دی اکسیدکربن و نیتروژن افزایش یافته و درصد دیگر اجزاء کاهش می یابد.

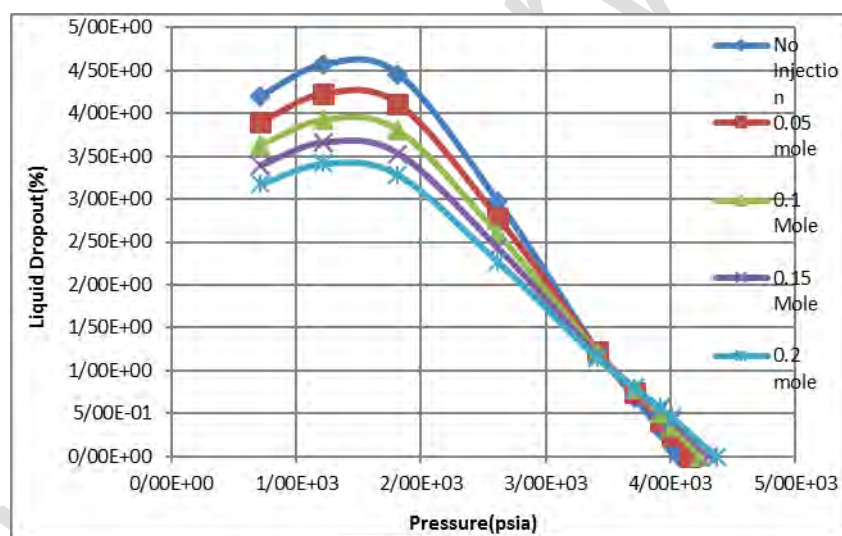
جدول ۷. تغییرات ترکیب اجزاء سیال با تزریق مولهای مختلف مخلوط گازی (50%N2+50%CO2)

component	0 mole	0.05 mole	0.1 mole	0.15 mole	0.2 mole
CO2	0.0244	0.047047619	0.067636364	0.086434783	0.103666667
N2	0.0008	0.024571429	0.046181818	0.065913043	0.084
C1	0.821	0.781904762	0.746363636	0.713913043	0.684166667
C2	0.0578	0.055047619	0.052545455	0.05026087	0.048166667
C3	0.0287	0.027333333	0.026090909	0.024956522	0.023916667
IC4	0.0056	0.005333333	0.005090909	0.004869565	0.004666667
NC4	0.0123	0.011714286	0.011181818	0.010695652	0.01025
IC5	0.0052	0.004952381	0.004727273	0.004521739	0.004333333
NC5	0.006	0.005714286	0.005454545	0.005217391	0.005
FC6	0.0072	0.006857143	0.006545455	0.00626087	0.006

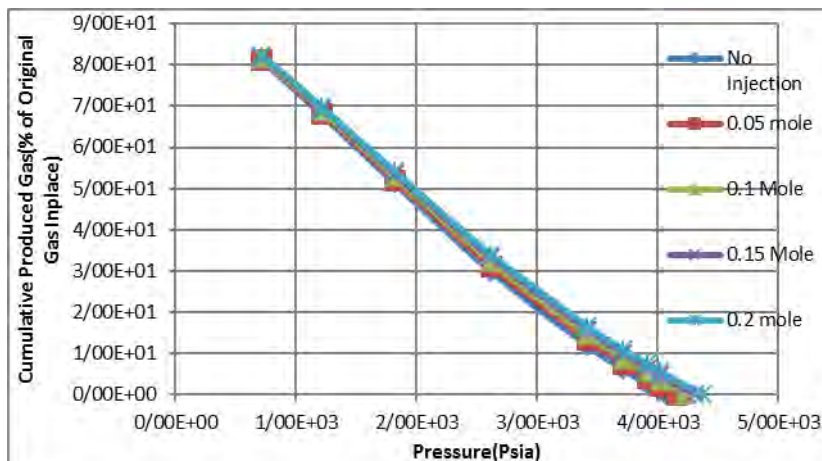

C07-C08	0.017641828	0.016801741	0.016038025	0.01534072	0.014701523
C09-C10	0.007602019	0.007240018	0.006910926	0.006610451	0.006335015
C11	0.001977605	0.001883433	0.001797822	0.001719656	0.001648004
C12+	0.003778549	0.003598618	0.003435044	0.003285695	0.003148791

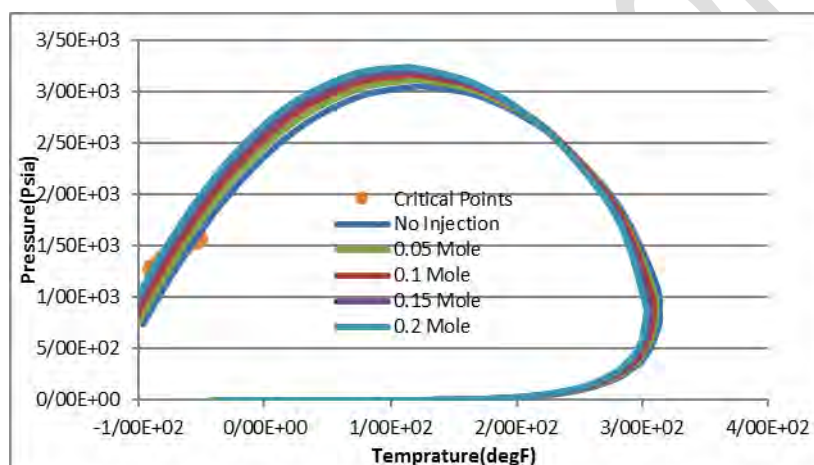
نتایج حاصل از این مدل در شکل های (۲۰) تا (۲۵) مشخص شده است. شکل (۲۰) حجم مایع تجمعی را نشان می دهد. همانگونه که مشخص است با افزایش تزریق مخلوط گازی سطح زیر منحنی کاهش پیدا می کند. به عبارتی افزایش مول تزریقی مخلوط گازی باعث کاهش مقدار مایع تجمعی خواهد شد. بنابراین برای جلوگیری از تشکیل میعانات گازی در شرایط مخزن تزریق این مخلوط گازی می تواند گزینه مناسبی باشد. شکل (۲۱) میزان گاز خروجی را برای مولهای تزریقی مختلف نمایش می دهد. با افزایش مقدار مولی مخلوط گازی میزان گاز خروجی تا حدود کمی افزایش می یابد. شکل (۲۲) دیاگرام فازی سیال مورد نظر را به ازای مقادیر مولی مختلف گاز دی اکسید کربن نمایش می دهد. افزایش تزریق این مخلوط گازی باعث کوچکتر شدن ناحیه دوفازی و کاهش نقطه فشار شبنم می شود. این مورد بخاطر سنگینتر شدن سیال با تزریق مخلوط گازی بوده و در نتیجه ناحیه دوفازی کاهش می یابد. افزایش مول تزریقی مخلوط گازی موجب افزایش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف کمتر از حالت گاز ایده ال می شود. همچنین افزایش این مخلوط گازی تاثیر چندانی بر روی مقدار ویسکوزیته گاز در فشارهای مختلف نداشته اما موجب افزایش ویسکوزیته مایع می شود. (شکل های (۲۳) تا (۲۵))

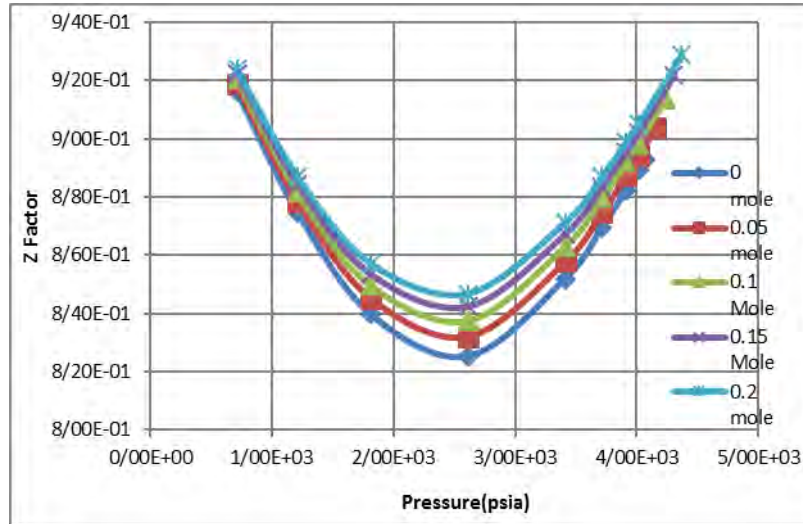
شکل ۲۰. تغییرات میزان مایع تجمعی با تغییر مول تزریقی مخلوط گازی (50%N₂+50%CO₂)

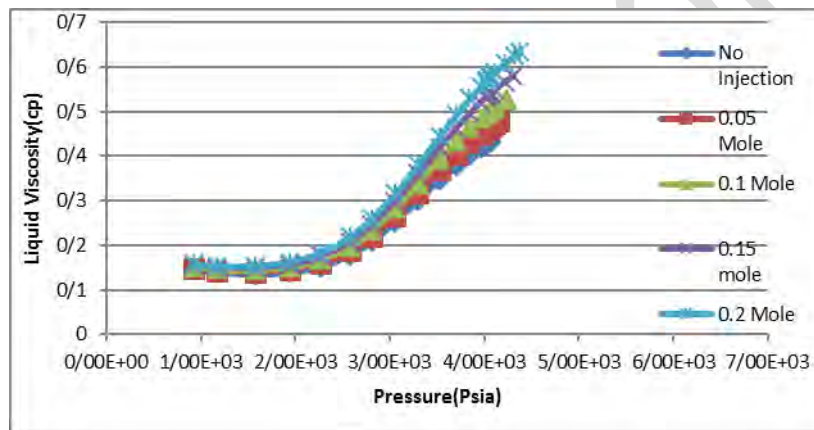
شکل ۲۱. تغییرات میزان گاز تولیدی با تغییر مول تزریقی مخلوط گازی (50%N2+50%CO2)

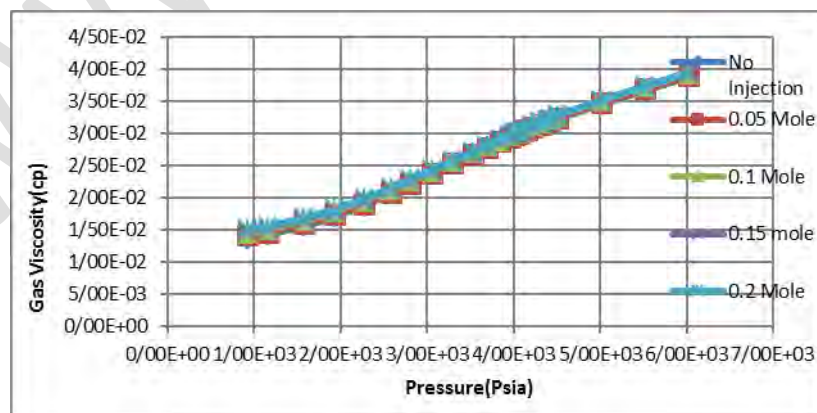
شکل ۲۲. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (50%N2+50%CO2) بر روی نمودار فازی

شکل ۲۳. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (50%N2+50%CO2) بر روی ضریب تراکم پذیری

شکل ۲۴. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (50%N2+50%CO2) بر روی ویسکوزیته مایع

شکل ۲۵. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (50%N2+50%CO2) بر روی ویسکوزیته گاز

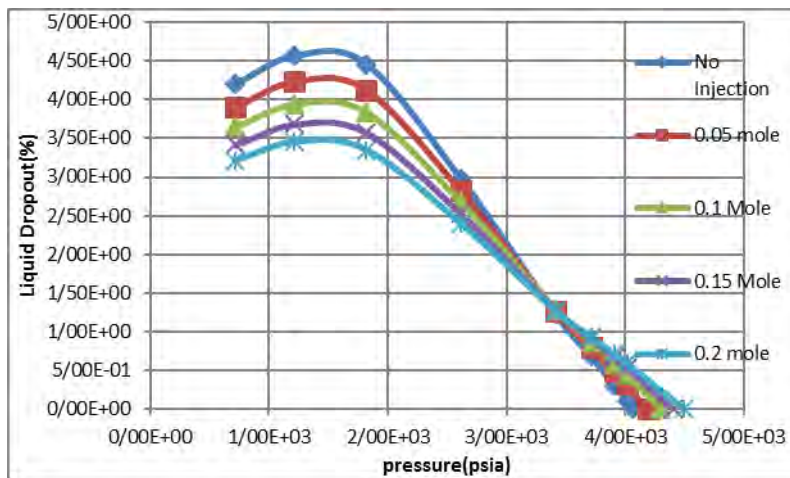

۳-۲-۳ تزریق ۶۰ درصد N₂ با ۴۰ درصد CO₂

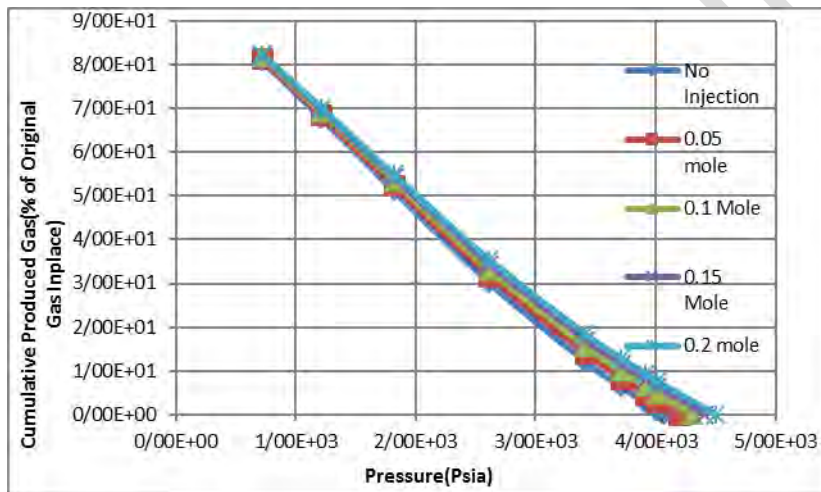
جدول ۸. تغییرات ترکیب اجزاء سیال با تزریق مولهای مختلف مخلوط گازی (60%N₂+40%CO₂)

component	0 mole	0.05 mole	0.1 mole	0.15 mole	0.2 mole
CO ₂	0.0244	0.042285714	0.058545455	0.073391304	0.087
N ₂	0.0008	0.029333333	0.055272727	0.078956522	0.100666667
C ₁	0.821	0.781904762	0.746363636	0.713913043	0.684166667
C ₂	0.0578	0.055047619	0.052545455	0.05026087	0.048166667
C ₃	0.0287	0.027333333	0.026090909	0.024956522	0.023916667
IC ₄	0.0056	0.005333333	0.005090909	0.004869565	0.004666667
NC ₄	0.0123	0.011714286	0.011181818	0.010695652	0.01025
IC ₅	0.0052	0.004952381	0.004727273	0.004521739	0.004333333
NC ₅	0.006	0.005714286	0.005454545	0.005217391	0.005
FC ₆	0.0072	0.006857143	0.006545455	0.00626087	0.006
C _{07-C₀₈}	0.017641828	0.016801741	0.016038025	0.01534072	0.014701523
C _{09-C₁₀}	0.007602019	0.007240018	0.006910926	0.006610451	0.006335015
C ₁₁	0.001977605	0.001883433	0.001797822	0.001719656	0.001648004
C ₁₂₊	0.003778549	0.003598618	0.003435044	0.003285695	0.003148791

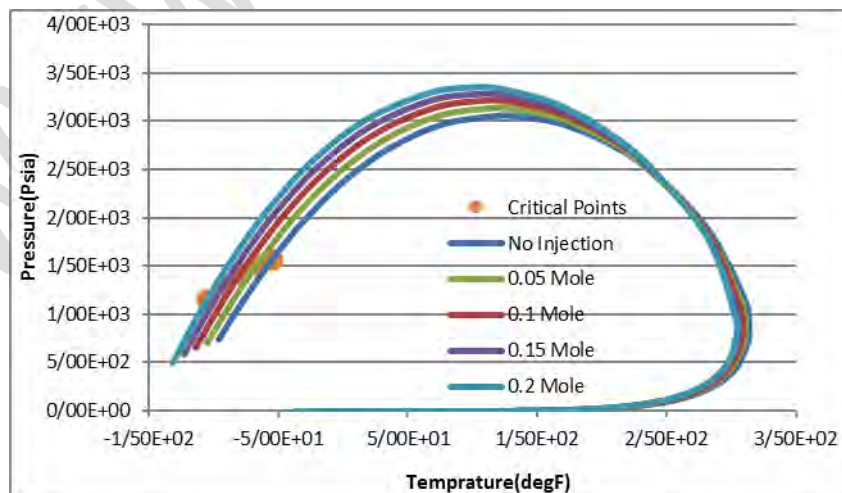
در این حالت مخلوط گازی متشکل از ۴۰ درصد دی اکسیدکربن و ۶۰ درصد نیتروژن با مقادیر مولی مختلف به سیستم گاز میعانی مورد مطالعه تزریق می شود. درصد مولی اجزاء بعد از تزریق مخلوط گازی برای مولهای مختلف در جدول (۸) مشخص شده است. همانگونه که در این جدول مشخص شده است با افزایش مول تزریقی مخلوط گازی درصد اجزاء دی اکسیدکربن و نیتروژن افزایش یافته و درصد دیگر اجزاء کاهش می یابد. نتایج حاصل از این مدل در شکل های (۲۶) تا (۳۱) مشخص شده است. شکل (۲۶) حجم مایع تجمعی را نشان می دهد. همانگونه که مشخص است با افزایش تزریق مخلوط گازی سطح زیر منحنی کاهش پیدا می کند. به عبارتی افزایش مول تزریقی مخلوط گازی باعث کاهش مقدار مایع تجمعی خواهد شد. بنابراین برای جلوگیری از تشکیل میعانات گازی در شرایط مخزن تزریق این مخلوط گازی می تواند گزینه مناسبی باشد. شکل (۲۷) میزان گاز خروجی را برای مولهای تزریقی مختلف نمایش می دهد. با افزایش مقدار مولی مخلوط گازی میزان گاز خروجی تقریباً بدون تغییر و تا حدود بسیار کمی کاهش می یابد. شکل (۲۸) دیاگرام فازی سیال مورد نظر را به ازای مقادیر مول تزریقی مخلوط گازی نمایش می دهد. افزایش تزریق این مخلوط گازی باعث بزرگتر شدن ناحیه دوفازی و افزایش فشار شبنم در دماهای پایین شده و در دماهای بالا باعث کاهش فشار شبنم و کوچکتر شدن ناحیه دوفازی می شود. افزایش مول تزریقی مخلوط گازی موجب افزایش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف کمتر از حالت گاز ایده آل می شود. همچنین افزایش این مخلوط گازی تاثیر چندانی بر روی مقدار ویسکوزیته گاز در فشارهای مختلف نداشته اما موجب افزایش ویسکوزیته مایع می شود. شکل های (۲۹) تا (۳۱)

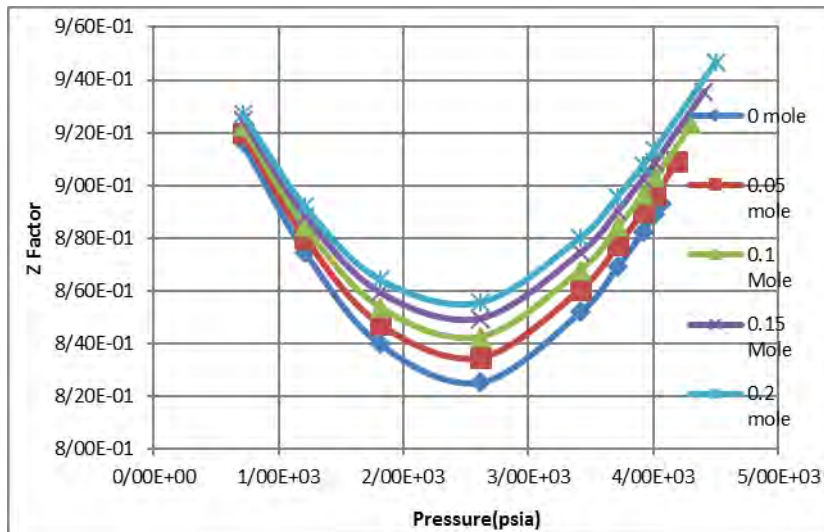
شکل ۲۶. تغییرات میزان مایع تجمعی باتغییرمول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2)

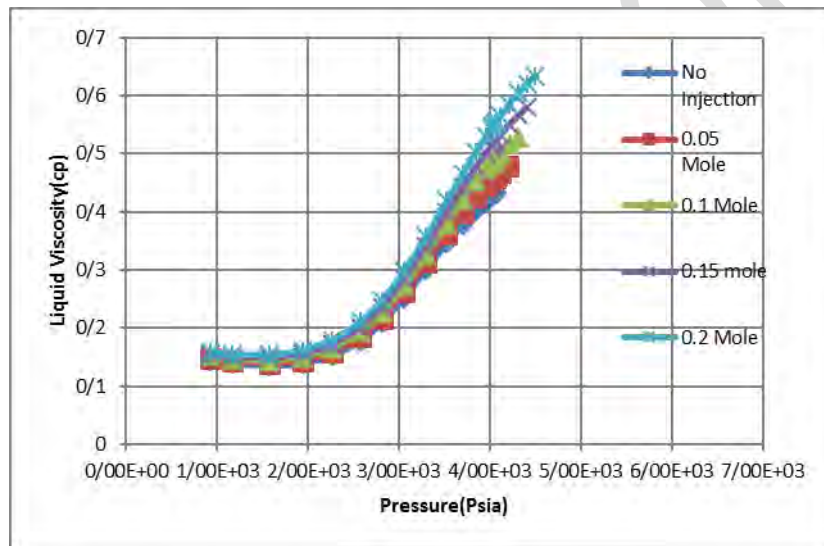
شکل ۲۷. تغییرات میزان کار تولیدی باتغییرمول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2)

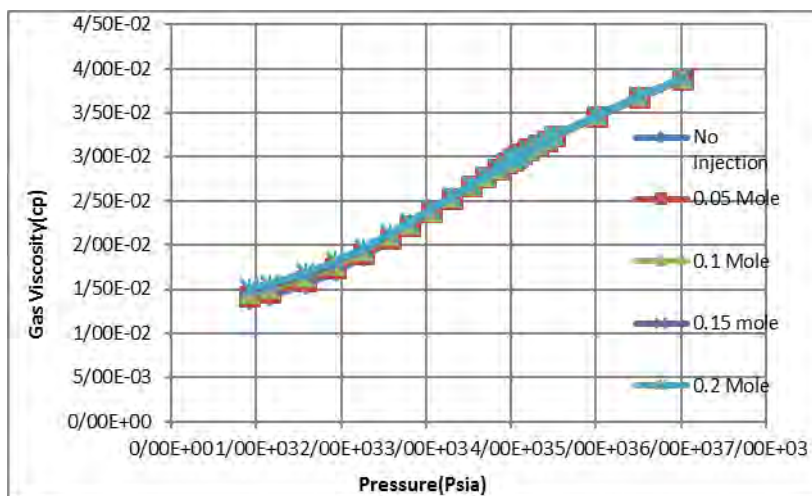
شکل ۲۸. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2) بر روی نمودار فازی

شکل ۲۹. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2) بر روی ضریب تراکم پذیری

شکل ۳۰. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2) بر روی ویسکوزیته مایع

شکل ۳۱. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (60%N2+40%CO2) بر روی ویسکوزیته گاز

۳-۳-۳ تزریق ۴۰ درصد N2 با ۶۰ درصد CO2

در این حالت مخلوط گازی متشکل از ۶۰ درصد دی اکسیدکربن و ۴۰ درصد نیتروژن با مقادیر مولی مختلف به سیستم گاز میعانی مورد مطالعه تزریق می شود. درصد مولی اجزاء بعد از تزریق مخلوط گازی برای مولهای مختلف در جدول (۹) مشخص شده است. همانگونه که در این جدول مشخص شده است با افزایش مول تزریقی مخلوط گازی درصد اجزاء دی اکسیدکربن و نیتروژن افزایش یافته و درصد دیگر اجزاء کاهش می یابد.

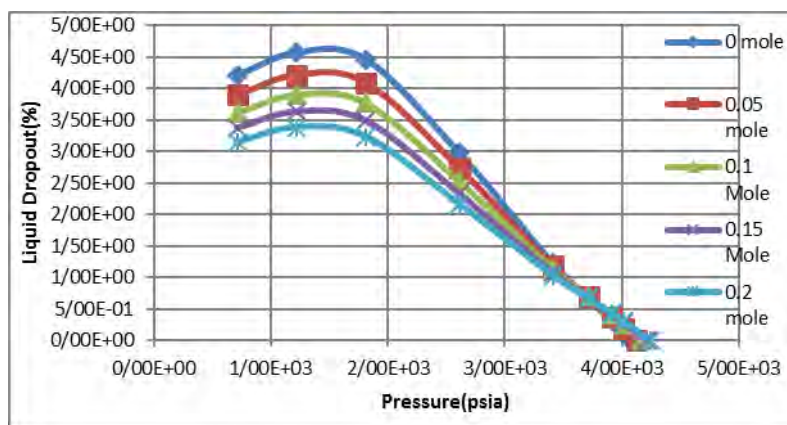
جدول ۹. تغییرات ترکیب اجزاء سیال با تزریق مولهای مختلف مخلوط گازی (40%N2+60%CO2)

component	0 mole	0.05 mole	0.1 mole	0.15 mole	0.2 mole
CO2	0.0244	0.051809524	0.076727273	0.099478261	0.120333333
N2	0.0008	0.019809524	0.037090909	0.052869565	0.067333333
C1	0.821	0.781904762	0.746363636	0.713913043	0.684166667
C2	0.0578	0.055047619	0.052545455	0.05026087	0.048166667
C3	0.0287	0.027333333	0.026090909	0.024956522	0.023916667
IC4	0.0056	0.005333333	0.005090909	0.004869565	0.004666667
NC4	0.0123	0.011714286	0.011181818	0.010695652	0.01025
IC5	0.0052	0.004952381	0.004727273	0.004521739	0.004333333
NC5	0.006	0.005714286	0.005454545	0.005217391	0.005
FC6	0.0072	0.006857143	0.006545455	0.00626087	0.006
C07-C08	0.017641828	0.016801741	0.016038025	0.01534072	0.014701523
C09-C10	0.007602019	0.007240018	0.006910926	0.006610451	0.006335015
C11	0.001977605	0.001883433	0.001797822	0.001719656	0.001648004
C12+	0.003778549	0.003598618	0.003435044	0.003285695	0.003148791

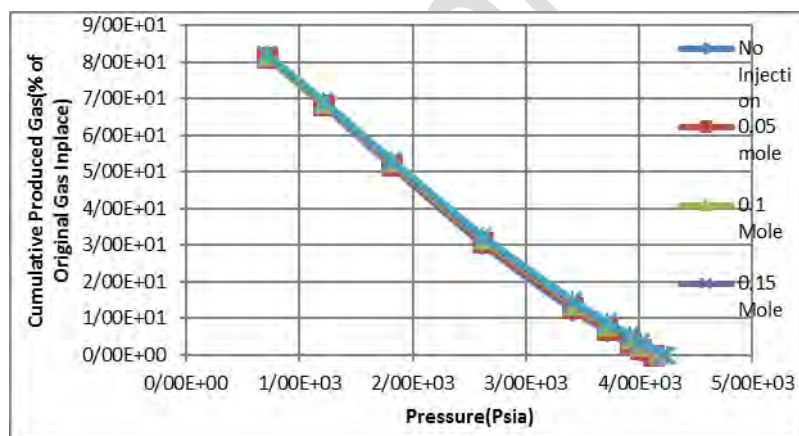
نتایج حاصل از این مدل در شکل های (۳۲) تا (۳۷) مشخص شده است. شکل (۳۲) حجم مایع تجمعی را نشان می دهد. همانگونه که مشخص است با افزایش تزریق مخلوط گازی سطح زیر منحنی کاهش پیدا می کند. به عبارتی افزایش مول تزریقی مخلوط گازی باعث کاهش مقدار مایع تجمعی خواهد شد. بنابراین برای جلوگیری از تشکیل میعانات گازی در شرایط مخزن تزریق این مخلوط گازی می تواند گزینه مناسبی باشد. شکل (۳۳) میزان گاز خروجی را برای مولهای تزریقی مختلف

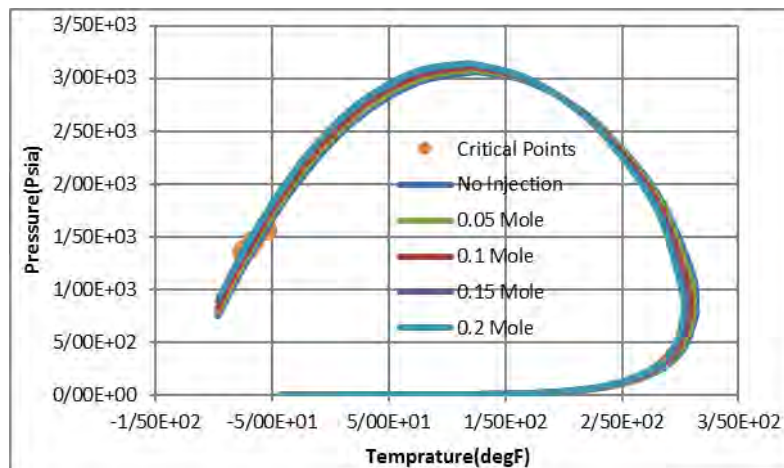
نمایش می دهد. با افزایش مقدار مولی مخلوط گازی میزان گاز خروجی تقریباً بدون تغییر و تا حدود بسیار کمی افزایش می یابد. شکل (۳۴) دیاگرام فازی سیال مورد نظر را به ازای مقادیر مول تزریقی مخلوط گازی نمایش می دهد. افزایش تزریق این مخلوط گازی تاثیر محسوسی بر روی نمودار فازی ندارد. افزایش مول تزریقی مخلوط گازی موجب افزایش نسبتا کمی در میزان تراکم پذیری همدمای گاز و انحراف کمتر از حالت گاز ایده ال می شود. همچنین افزایش این مخلوط موجب افزایش ویسکوزیته مایع و گاز می شود. (شکل های (۴-۳۵) تا (۳۷))

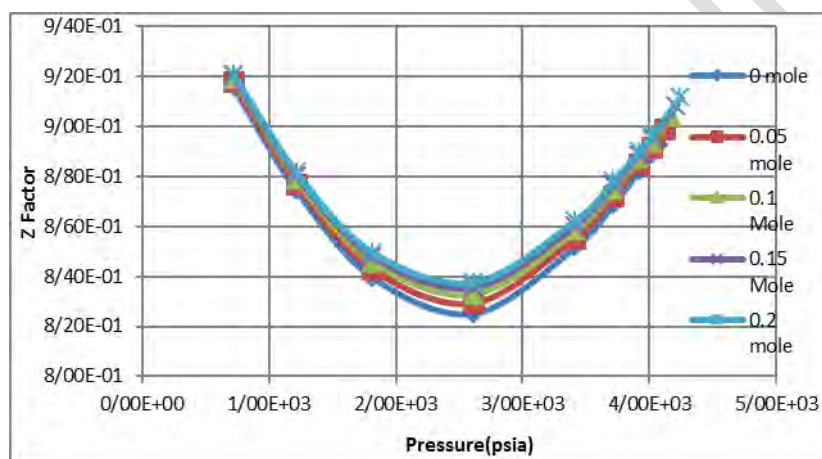
شکل ۳۲. تغییرات میزان مایع تجمعی باتغییرمول تزریقی مخلوط گازی (40%N₂+60%CO₂)

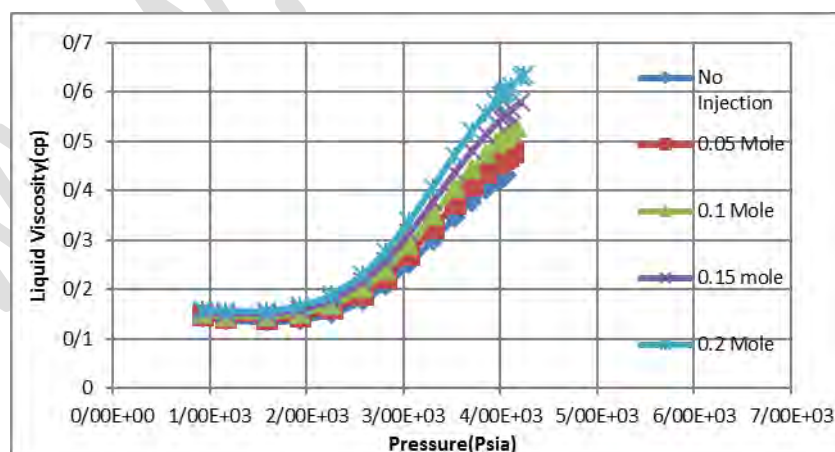
شکل ۳۳. تغییرات میزان گاز تولیدی باتغییرمول تزریقی مخلوط گازی (40%N₂+60%CO₂)

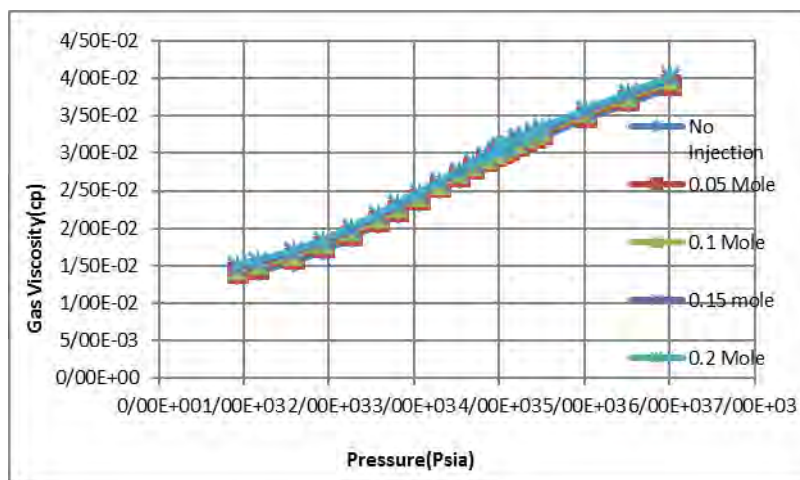
شکل ۳۴. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (40%N2+60%CO2) بر روی نمودار فازی

شکل ۳۵. تغییرات ضریب تراکم پذیری با تغییر مول تزریقی مخلوط گازی (40%N2+60%CO2)

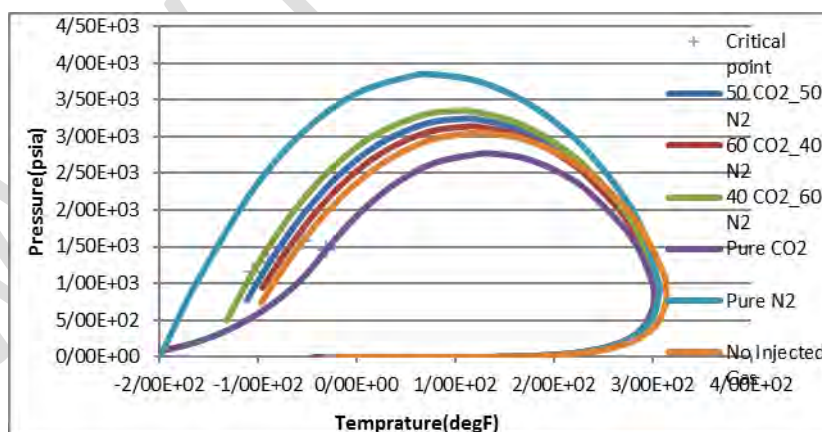
شکل ۳۶. تغییرات ویسکوزیته مایع با تغییر مول تزریقی مخلوط گازی (40%N2+60%CO2)

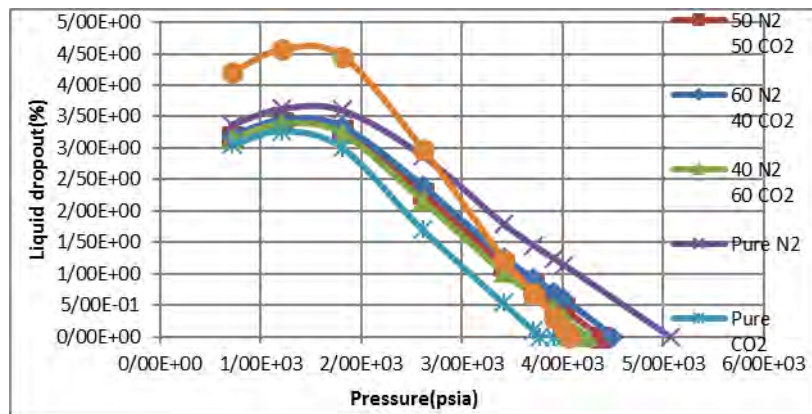
شکل ۳۷. تاثیر تغییرات مول تزریقی مخلوط گازی (40%N2+60%CO2) بر روی ویسکوزیته گاز

۴- مقایسه کلی

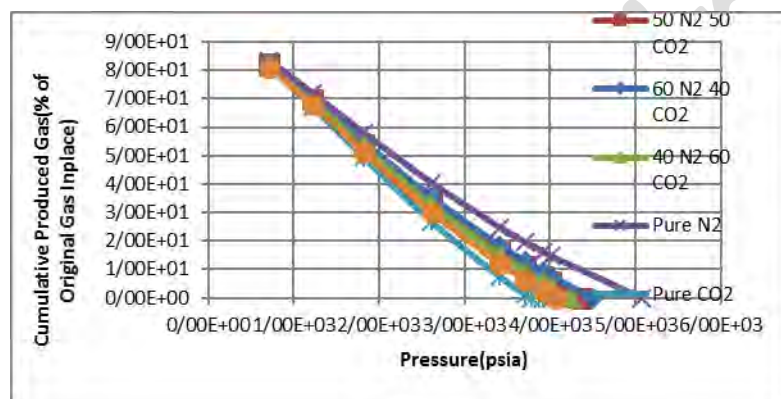
چنانچه حالت‌های مختلف تزریق را به ازای یک مول گاز تزریقی با هم مقایسه کنیم می بینیم که هرچه درصد گاز دی اکسید کربن در مخلوط گاز تزریقی بیشتر باشد میزان مایع انباشتی کاهش می یابد. بنابراین بهترین گزینه تزریق برای مدل گاز میعانی مورد مطالعه در بین موارد مطرح شده در بالا تزریق گاز دی اکسید کربن می باشد. همانگونه که مشخص است در همه حالات تزریقی میزان مایع انباشتی نسبت به حالتی که هیچ گونه تزریقی نداشته باشیم کاهش می یابد اما هرچه درصد CO2 تزریقی زیادتر باشد میزان مایع تجمعی بیشتر کاهش می یابد. شکل‌های (۳۸) تا (۴۳) تاثیر تزریق ۰,۲ مول از گازهای تزریقی مختلف را به ترتیب بر روی نمودار فازی، مایع انباشتی و میزان گازهای تولیدی، تراکم پذیری همدمای گاز، ویسکوزیته گاز و مایع نشان می دهد. همانگونه که مشخص است نمودارهای تزریق نیتروژن خالص و تزریق دی اکسید کربن خالص در دو طرف همه نمودارها قرار دارند و بقیه حالتها در بین این دو نمودار قرار میگیرند.

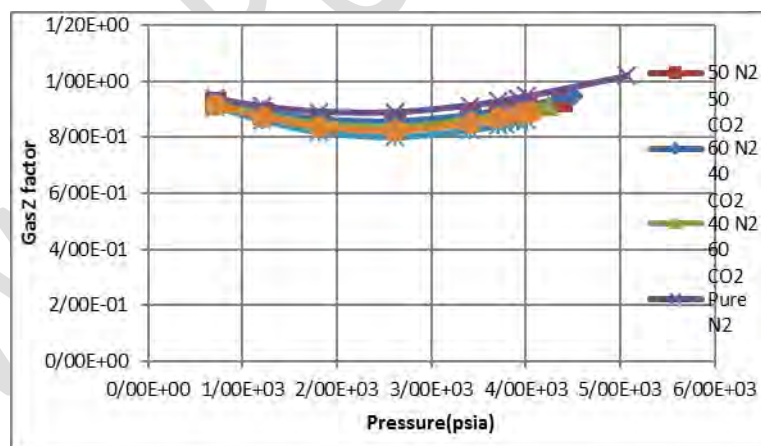
شکل ۳۸. تاثیر تزریق ۰,۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی نمودار فازی

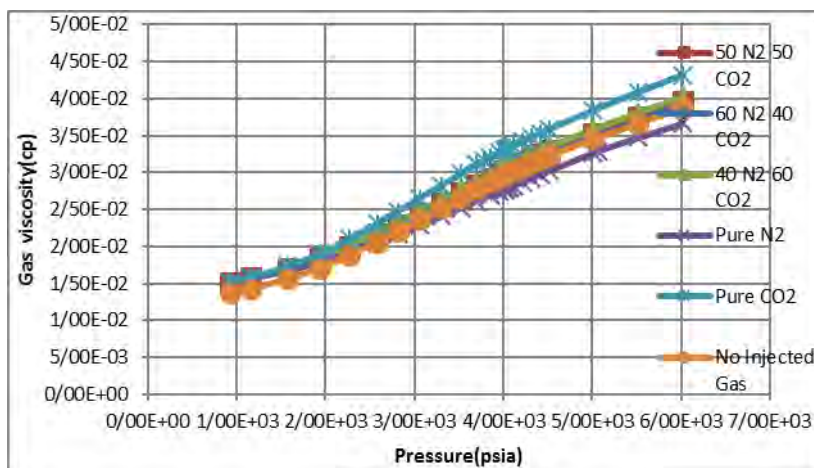
شکل ۳۹. تاثیر تزریق ۰,۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی میزان منابع انباشتی

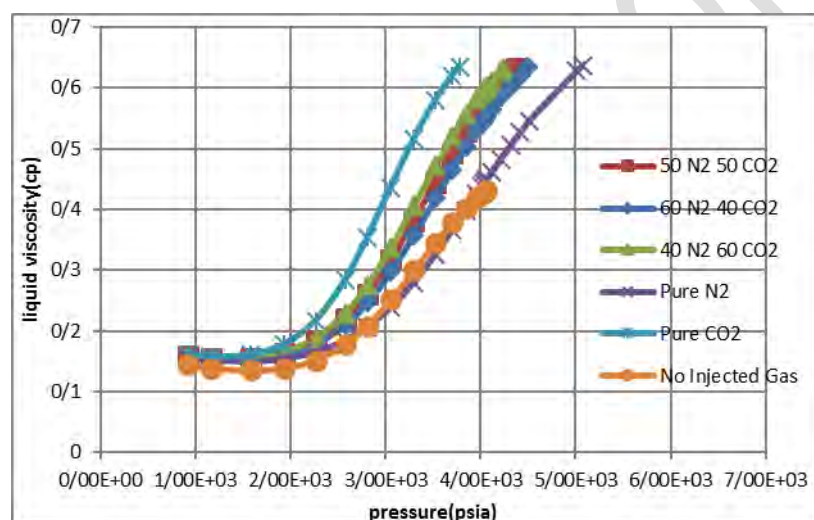
شکل ۴۰. تاثیر تزریق ۰,۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی میزان گاز تولیدی

شکل ۴۱. تاثیر تزریق ۰,۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی ضریب تراکم پذیری همدمای گاز

شکل ۴۲. تاثیر تزریق ۰.۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی ویسکوزیته گاز

شکل ۴۳. تاثیر تزریق ۰.۲ مول از گازهای تزریقی مختلف بر روی ویسکوزیته مایع

۵- نتیجه گیری

- ۱- درمدیریت مخازن گازمیعانی سعی براین است که میعانات درمخازن تشکیل نشوند و درصورت تشکیل تزریق گازبه مخزن جهت جبران افت فشار ایجادشده ناشی ازتولید، یک راه عملیاتی و موثر میباشد.
- ۲- مهمترین دلیل تشکیل میعانات گازی، کاهش فشار ناحیه اطراف چاه به زیرنقطه شبنم میباشد.
- ۳- انتخاب دبی تولید مناسب و بهینه جهت افزایش میعانات گازی یک راهکار مناسب و عملیاتی است.
- ۴- درمخازن گازمیعانی نمونه گیری و اندازه گیری خواص سیالات مخزن بادقت بیشتری بایستی انجام گیرد.
- ۵- تزریق گاز موثرترین راه جهت افزایش بازیافت میعانات گازی میباشد.

- ۶- باافزایش دبی تزریقی به مخزن میزان برداشت میعانات افزایش می یابد.
- ۷- در صورت تولید به روش تخلیه طبیعی فشارنقطه شبنم افزایش و رسوب گذاری مایعات در مخزن آغاز میشود.
- ۸- تزریق گاز CO₂ بیشتر از سایر موارد تزریق، باعث کاهش میزان میعانات تجمعی در مخزن میشود.
- ۹- تزریق گاز CO₂ بیشتر از سایر موارد تزریق، باعث کوچکتر شدن ناحیه دوفازی و کاهش فشارنقطه شبنم میشود.
- ۱۰- تزریق گاز N₂ بیشتر از سایر موارد تزریق، باعث افزایش میزان گاز خروجی میشود.
- ۱۱- تزریق گاز N₂ باعث افزایش میزان تراکم پذیری همدمای گاز و تزریق گاز CO₂ باعث کاهش میزان تراکم پذیری همدمای گاز میشود.
- ۱۲- تزریق گاز CO₂ باعث افزایش ویسکوزیته مایع و گاز و تزریق گاز N₂ تاثیر چندانی بر ویسکوزیته ندارد.
- ۱۳- مخلوط گازی (CO₂+N₂) باعث افزایش میزان گاز تولیدی و افزایش ضریب تراکم پذیری گاز میشود.
- ۱۴- مخلوط گازی (CO₂+N₂) باعث افزایش ویسکوزیته مایع میشود ولی تاثیر چندانی بر ویسکوزیته گاز ندارد.

منابع

- ۱- عادل زاده، محمدرضا، آموزش نرم افزار خواص سیالات مخازن نفت و گاز (Winprop)، ۱۳۸۹.
- ۲- عبدالرسول، ویسیان، پایان نامه کارشناسی ارشد نفت "بررسی اثر تزریق گاز بر خواص سیال مخزن" دانشگاه آزاد اسلامی واحد امیدیه، مهرماه ۱۳۹۲.
- ۳- سروش، حسین، سمینار آموزشی مدیریت بهره برداری از مخازن گاز میعانی، ۱۳۹۰.
- 4-Lifan et al, "Understanding Gas Condensate Reservoir", Schlumberger Oil field Review ,pp 14-27, Winter 2005/2006.
- 5-Ayala, L.F. and Ertekin, T. "Analysis of Gas Cycling Performance in Gas Condensate Reservoir", paper SPE 95655, 2005.
- 6-Sigmund P. M et al : "Retrograde Condensate in porous media" SPE 3476, April 1993.
- ۷- مرکز تحقیقاتی کل کشور (نفت رانسر)